

Οι ευθύνες μας. Αποστασία του λαού και κλειστές εκκλησίες.

Γράφει ο Παναγιώτης Κωστόπουλος.

Χριστός Ανέστη!

Το κλείσιμο των εκκλησιών είναι ένα θέμα το οποίο δίχασε τον λαό. Η ταπεινή μου άποψη είναι ότι οι εκκλησίες δεν έπρεπε να κλείσουν. Μπορούσαν να λειτουργούν με περιοριστικά μέτρα και κανόνες ασφαλείας, όπως έγινε με πολλές επιχειρήσεις και υπηρεσίες που ο κόσμος πραγματικά συνωστιζόταν. Είναι περιττό να αναφέρω πως οι απαγορεύσεις για τις καμπάνες, τα μεγάφωνα και τη μεταφορά του Αγίου Φωτός, ήταν προκλητικές.

Προφανώς, όλα αυτά δεν αφορούν στην Θεία Κοινωνία, η οποία για όσους πιστεύουν, δεν μεταδίδει κανέναν ιό, αλλά μόνο ζωή. Η πίστη είναι θέμα αποδοχής της αλήθειας του Θεού. Για την ακρίβεια είναι η αποδοχή της Θείας Αποκάλυψης. Δεν σχετίζεται με τη μεταπτωτική λογική. Γι' αυτό δεν μπορούν να κατανοήσουν οι υπέρμαχοι των κλειστών εκκλησιών, όσους υποστηρίζαμε ότι οι εκκλησίες έπρεπε να παραμείνουν ανοιχτές για να μπορούμε να προσευχόμαστε να μας βοηθήσει ο Θεός να ξεπεράσουμε και αυτόν τον σκόπελο της πανδημίας.

Η κύρια ευθύνη για το κλείσιμο των εκκλησιών βαραίνει το κράτος. Ύστερα την διοικούσα Εκκλησία, η οποία δεν έφερε καμία αντίρρηση και δέχτηκε αδιαμαρτύρητα τις επιταγές της κυβέρνησης. Ο σκοπός του παρόντος άρθρου όμως είναι να τονιστούν οι δικές μας ευθύνες. Μεγάλο μέρος του λαού και του κλήρου βρίσκονται σε αποστασία. Πολλοί από

αυτούς που διερύγνυαν τα ιμάτιά τους για το κλείσιμο των εκκλησιών είναι αυτοί που τόσα χρόνια χαρακτηρίζουν τους ιερείς που κινούνται σύμφωνα με την Ιερά Παράδοση της Εκκλησίας μας, ως συντηρητικούς και ακραίους. Αυτοί που χλεύαζαν τα κατηχητικά σχολεία ως αναχρονιστικά. Αυτοί που πήγαιναν σε γάμους και βαφτίσεις σαν να πηγαίνουν σε γήπεδα και πασαρέλες. Αυτοί που απείχαν από τη μυστηριακή ζωή της Εκκλησίας. Οι ευσεβιστές που απομάκρυναν με την υποκρισία τους τον λαό από την Εκκλησία και δημιούργησαν μια Πίστη στα μέτρα τους. Σε όλα αυτά, μην ξεχάσουμε τους ανάξιους ιερείς και αρχιερείς που χειροτονήθηκαν, με ευθύνη των κεφαλών της Εκκλησίας. Πιστεύω πως αν ο λαός ήταν διαφορετικός, θα ήταν και αυτοί διαφορετικοί και αυτήν τη στιγμή θα υπήρχαν περισσότεροι άξιοι αρχιερείς.

Αυτό το Πάσχα λόγω των απαγορεύσεων, είδαμε συγκινητικές εκδηλώσεις από έναν κόσμο που έδειξε ότι διψάει για εκκλησιασμό και μυστηριακή ζωή. Με αυτήν την εικόνα, όταν ξανανοίξουν οι εκκλησίες, πρέπει να κατακλυστούν από κόσμο, ο οποίος μετανόησε για την απόμάρκρυσή του από τον Θεό και θέλει να επανορθώσει. Είναι όμως έτσι; Φοβάμαι πως όχι.

Είναι η τελευταία μας ευκαιρία να μετανοήσουμε και να αλλάξουμε τρόπο ζωής. Να έρθουμε πιο κοντά στον Αναστάνα Χριστό, ώστε να μπορούμε να αποκρούουμε τις λυσσαλέες επιθέσεις που εξαπολύει στην Εκκλησία μας η συμμαχία αριστερών και «φιλελευθέρων».

Δημοσιεύτηκε στις 23/4/20 στην εφημερίδα “Δημοκρατία”.

Πηγή : <https://www.antibaro.gr/article/>